

Фиг. 2. Двадесетгодишния Галилей наблюдава люлението на полюея в Пизанската църква.

критие: той предложил да се приеме времето на едно люлѣние на махалото, за единица, при измѣрване на времето; дава практическо разрешение на въпроса за измѣрване скоростта на биенето на пулса, което имало първостепенна важност в медицината.

Мисълта за измѣрване на времето с помощта на люлѣнието на махалото не напуста: